

Asia C-112/21

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

25.02.2021

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

19.02.2021

Valittaja:

X BV

Vastapuoli:

Classic Coach Company vof

Y

Z

HOGE RAAD DER NEDERLANDEN (Alankomaiden ylin tuomioistuin,
jäljempänä Hoge Raad))

SIVIILIASIOITA KÄSITTELEVÄ OSASTO

[– –]

Päivämäärä 19.2.2021

PÄÄTÖS

asiassa, jossa asianosaisina ovat

X [valittaja] B.V.,

rekisteröity kotipaikka [– –],

kassaatiovalituksen VALITTAJANA [– –], jäljempänä [valittaja],

[– –]

ja

1. V.O.F. CLASSIC COACH COMPANY, kotipaikka Almere,

2. Y [vastapuoli 2],

asuinpaikka [– –],

3. Z [vastapuoli 3],

asuinpaikka [– –],

kassaatiovalituksen VASTAPUOLINA [– –], jäljempänä yhdessä CCC ym.,

[– –]

1. Asian käsittelyn vaiheet

[– –] [oikeudenkäyntimenettelyn tiedot]

2 Kassaatiomenettelyn lähtökohdat ja tosiseikat

2.1

Kassaatiomenettelyn lähtökohtana voidaan pitää seuraavia seikkoja.

(i) Veljekset [asianosainen 2] (jäljempänä [asianosainen 2]) ja [asianosainen 3] (jäljempänä [asianosainen 3]) ovat olleet vuosina 1968–1977 osakkaita Amersfoortiin sijoittautuneessa avoimessa [alkup. s. 2] yhtiössä, joka käytti harjoittamassaan linja-autoilla tapahtuvassa matkustajaliikennetoiminnassa nimeä ”Reis- en Touringcarbedrijf Amersfoort’s Bloei” (jäljempänä Amersfoort’s Bloei 1968).

(ii) Amersfoort’s Bloei 1968 on harjoittanut matkustajaliikennetoimintaa vuodesta 1969 tai 1970 vuoteen 1977 matkailubusseilla, joissa oli merkintä ”[B]”. [Asianosainen 1] oli [asianosaisen 2] ja [asianosaisen 3] isä, ja hän oli huolehtinut vuodesta 1935 lähtien kuolemaansa saakka vuonna 1971 satunnaisesta matkustajaliikenteestä linja-autoilla.

(iii) Vuonna 1975 [asianosainen 2] perusti rajavastuuyhtiön [valittaja]. [Valittaja] on sijoittautunut [kotipaikka] ja harjoittaa linja-autoilla tapahtuvaa matkustajaliikennetoimintaa. Vuodesta 1975 tai 1978 lähtien [valittaja] on käyttänyt liikenimeä ”A” ja/tai ”[valittaja]”.

(iv) Vuonna 1977 [asianosainen 2] lähti Amersfoort’s Bloei 1968 -yhtiöstä, ja [asianosainen 3] ja hänen aviopuolisonsa yhtenä osakkeenomistajana jatkoivat

yrittötoimintaa rajavastuuyhtiön muodossa nimellä ”Reis- en Touringcarbedrijf Amersfoort’s Bloei B.V.” yhtiön kotipaikan ollessa Amersfoort (jäljempänä Amersfoort’s Bloei B.V. 1977).

(v) Vuonna 1991 [asianosainen 3] perusti aviopuolionsa kanssa verotuksellisista syistä avoimen yhtiön ”V.O.F. Amersfoort’s Bloei”, jonka kotipaikka on Amersfoort (jäljempänä Amersfoort’s Bloei 1991). Amersfoort’s Bloei B.V. 1977 ja Amersfoort’s Bloei 1991 ovat olleet rinnakkain olemassa.

(vi) Amersfoort’s Bloei B.V. 1977 ja Amersfoort’s Bloei 1991 ovat ajanjaksolla 1977–1997 varustaneet linja-autoja merkinnöillä, jotka muodostuvat osin nimestä ”[asianosainen 3]”.

(vii) Vuonna 1995 [asiaosaisen 3] kuoleman jälkeen Amersfoort’s Bloei 1991 -yrittöstä jatkoivat kaksi [asianosaisen 3] poikaa nimellä ”V.O.F. Classic Coach Company” (jäljempänä CCC). CCC oli ensin sijoittautunut Amersfoortiin, Diemeniin vuodesta 1996 lähtien ja Almereen vuodesta 2006 lähtien.

(viii) CCC on joka tapauksessa käyttänyt matkustajaliikenteen yhteydessä vuodesta 2001 lähtien nimitystä ”[C]”. CCC:n matkailubussien takaosassa on ollut jo muutamia vuosia nimitys ”D, [asianosainen 3]”.

(ix) [Valittaja] on 15.1.2008 rekisteröidyn Benelux-sanamerkin ”[valittaja]” haltija, joka on rekisteröity numerolla [006] muun muassa palvelujen luokkaan 39, mukaan lukien busseilla tapahtuvan matkustajaliikenteen harjoittajan palvelut.

2.2

Esillä olevassa asiassa [valittaja] vaatii muun muassa, että CCC ym. määrätään lopettamaan sen Benelux-sanamerkin ”[valittaja]” ja toiminimien ”[A]” ja ”[valittaja]” loukkaaminen.

[Valittaja] on perustellut vaatimustaan sillä, että käyttämällä nimitystä ”[asianosainen 3]” CCC ym. loukkaavat henkistä omaisuutta koskevan Benelux-maiden yleissopimuksen (jäljempänä Benelux-maiden yleissopimus) (entisessä) 2.20 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa (nykyisessä 2.20 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdassa) tarkoitettuja tavaramerkkiin perustuvia oikeuksia ja toiminimilain (Handelsnaamwet, jäljempänä HNW) 5 §:ssä tarkoitettuja toiminimeen perustuvia oikeuksia.

2.3

CCC ym. puolustautuivat väitetyltä tavaramerkkiloukkaukselta vetoamalla muun muassa Benelux-maiden yleissopimuksen (entiseen) 2.23 artiklan 2 kohtaan. Benelux-maiden yleissopimuksen (entisessä) 2.23 artiklan 2 kohdassa määrätään, että tavaramerkin haltija ei voi kieltää sellaisen samankaltaisen merkin käyttöä elinkeinotoiminnassa, jonka [alkup. s. 3] suoja perustuu aikaisempaan oikeuteen,

jonka vaikutusalue on ainoastaan paikallinen, jos ja siltä osin kuin kyseinen oikeus on tunnustettu jonkin Benelux-maan lainsäädännön nojalla.

CCC ym. puolustautuivat väitettyä toiminimeen perustuvien oikeuksien loukkausta vastaan muun muassa vetoamalla oikeuden menetykseen.

2.4

Rechtbank (alioikeus) hyväksyi [valittajan] vaatimukset.

2.5

Gerechthof Den Haag (Haagin ylioikeus, jäljempänä gerechtshof) kumosi rechtbankin tuomion ja hylkäsi [valittajan] vaatimukset.¹

Gerechthof katsoi asiassa kassaatiomenettelyssä merkitykselliseltä osin seuraavaa.

Väitetty tavaramerkkiloukkaus

[Valittaja] pitää nimityksen ”[asianosainen 3]” moitittua käyttöä CCC:n busseissa tavaramerkin käyttönä ja toiminimen käyttönä (tällaisen käytön osana). CCC ym. väittävät, että tämä käyttö on luokiteltava yksinomaan toiminimen käytöksi. Asianosaisten ollessa tästä nyt samaa mieltä gerechtshof pitää nimityksen ”[asianosainen 3]” moitittua käyttöä joka tapauksessa toiminimen käyttönä (sen osana). Kysymys siitä, onko myös tavaramerkkiä käytetty, voidaan jättää ratkaisematta, kun otetaan huomioon jäljempänä esitetyt seikat. Jos CCC ym. käyttivät nimeä ”[asianosainen 3]” samalla tai samankaltaisella tavalla – ainakin toiminimenä (sen määrittelevänä osana) – jo tavaramerkin rekisteröinnin aikaan 15.1.2008, [valittaja] ei voi Benelux-maiden yleissopimuksen 2.23 artiklan 2 kohdan perusteella vastustaa tällaista ”aikaisemman oikeuden” käyttöä. [– –]

Gerechthof pitää lähtökohtana sitä, että CCC on tarjonnut vuodesta 2006 lähtien matkustajaliikennepalveluja aluksi yhdellä ja myöhemmin kahdella nykyaikaisella matkabussilla, joiden takaosaan oli lisätty nimi ”[asianosainen 3]” ja sen alle tai perään www.[D].nl. Tällainen nimen ”[asianosainen 3]” käyttötapa on luokiteltava toiminimen käytöksi. Tästä seuraa, että CCC ym:n vetoaminen Benelux-maiden yleissopimuksen 2.23 artiklan 2 kohtaan on hyväksyttävä ja tavaramerkkiloukkauksen lopettamisen määräämistä koskeva vaatimus on hylättävä. [– –]

Väitetty toiminimiloukkaus

Koska CCC ym. väittävät, että [valittaja] alkoi käyttää toiminimeään vuonna 1978 ja että CCC ei aloittanut toiminimen käyttöä ennen vuotta 1991, gerechtshof katsoo, että [valittajalla] on CCC:n oikeuksia aikaisempia toiminimeen perustuvia

¹ Gerechthof Den Haag (Haagin ylioikeus) 12.2.2019, NL:GHDHA:2019:1530.

oikeuksia. CCC:n moititun toiminimen ([D] [asianosainen 3]) käyttö aiheuttaa yleisön keskuudessa sekaannusvaaran [valittajan] toiminimiin ([A] ja [valittaja]). Kaikissa kyseisissä toiminimissä erottava osa on nimi [valittaja], kun osapuolet harjoittavat samaa toimintaa osittain samalla alueella lähekkäin olevista liiketiloista. [– –]

Gerechtshof katsoo, että CCC ym. ovat voineet perustellusti luottaa siihen, että [valittaja] ei vastusta sitä, että CCC käyttää busseissaan toiminimeä [D] [asianosainen 3]. Tältä osin gerechtshof ottaa huomioon, että [valittaja] on sallinut vuodesta 197 vuoteen 1997 asti, että Amersfoort's Bloei -yhteisöt ja CCC käyttivät matkailubusseja, joissa nimi [valittaja] oli erottava tai ainakin kokonaiskuvan kannalta määrittävä osa, että CCC on voinut kohtuudella lähteä siitä, että [valittaja] on vuodesta 2007 lähtien sallinut, että CCC (jälleen) **[alkup. s. 4]** harjoitti matkailubussitoimintaa käyttämällä toiminimeä [asianosainen 3] www.[D].nl / [D] [asianosainen 3], että Amersfoort's Bloei -yhteisöt ja [valittaja] ovat tehneet yhteistyötä noin 20 vuotta ja että nimen [valittaja] alkuperä on toiminimen (osana) asianosaisten yhteisen isoisän yritys. Näissä olosuhteissa ei voida kohtuus huomioon ottaen hyväksyä sitä, että [valittaja] voisi vuoden 2015 lopussa vastustaa tätä käyttöä aikaisempiin toiminimiinsä perustuvien oikeuksiensa perusteella. Koska CCC ym. ovat voineet perustellusti luottaa siihen, ettei [valittaja] vastusta nimityksen [asianosainen 3] käyttöä matkabusseissa, on sitäkin suuremmalla syyllä katsottava, että [valittaja] on pitkän aikaa sallinut CCC:n käyttää nimitystä [C] matkustajaliikenteeseen käytetyissä oldtimerbusseissa. CCC ym. väittävät, että tilanne oli ollut tällainen vuodesta 1991 lähtien. [Valittaja] on myöntänyt, tai ainakaan se ei ole kiistänyt, että CCC:llä oli vuonna 1997 kaksi oldtimerbussia ja vuonna 2006 neljä oldtimerbussia, että näissä oldtimerbusseissa oli joka tapauksessa vuodesta 2001 lähtien käytetty nimitystä [C] ja että se oli tästä tietoinen. [Valittaja] on siis sallinut tällaisen käytön vähintään 14 vuoden ajan. [– –]

Vaikka olisi katsottava, ettei [valittaja] tiennyt vuodesta 2007 lähtien, että CCC käytti [valittaja]-toiminimiä matkailubusseissaan, eikä tätä tietämättömyyttä voitaisi lukea sen syyksi, esillä olevan tapauksen muut olosuhteet ([valittaja]-toiminimien salliminen matkailubusseissa vuosina 1977–1997 ja oldtimerbusseissa vuodesta 2001 lähtien, pitkäaikainen yhteistyö asianosaisten välillä ja yhteinen isoisä, jolta toiminimet ovat peräisin) riittävät siihen, että niiden perusteella voidaan katsoa, että CCC on perustellusti voinut luottaa siihen, ettei [valittaja] vastustaisi sitä, että CCC käyttää matkailubusseissaan toiminimeä [D] [asianosainen 3]. [– –]

Edellä esitetystä seuraa, että vetoaminen oikeuden menetykseen on hyväksyttävä puolustus toiminimeä koskevia vaatimuksia vastaan ja että myös nämä vaatimukset on hylättävä. [– –]

3 Pääasiassa esitettyjen valitusperusteiden arviointi

3.1

Valitusperusteen osat III–VIII koskevat gerechtshofin ratkaisua ja sen perusteluja [– –], joiden mukaan CCC ym:n vetoaminen oikeuden menetykseen puolustautumiskeinona [valittajan] toiminimeä koskevia vaatimuksia vastaan on hyväksyttävä.

Näissä osissa esitetyt valitukset eivät voi johtaa kassaatioon. [– –] [oikeudenkäyntimenettelyn säännös]

3.2

Osa I koskee gerechtshofin ratkaisua, jonka mukaan CCC ym:n vetoaminen Benelux-maiden yleissopimuksen (entiseen) 2.23 artiklan 2 kohtaan on hyväksyttävä.

Tässä valitusperusteen osassa väitetään muun muassa, että gerechtshof on soveltanut lainsäädäntöä virheellisesti [– –] todetessaan, että CCC ym. voivat vedota Benelux-maiden yleissopimuksen (entiseen) 2.23 artiklan 2 kohtaan jo siinä tapauksessa, että ne käyttivät toiminimeä [asianosainen 3] ennen tavaramerkin rekisteröintihakemuksen hakemuspäivää tai tavaramerkin rekisteröintihakemuksen hakemuspäivän 15.1.2008 aikaan. Tässä valitusperusteen osassa todetaan, että CCC ym. voivat vedota Benelux-maiden yleissopimuksen (entisessä) 2.23 artiklan 2 kohdassa määrättyyn rajoitukseen vain, jos CCC ym:n toiminimi on aikaisempi kuin [valittajan]. Nyt kun gerechtshof [– –] on katsonut, että [valittajan] toiminimeen perustuvat oikeudet ovat aikaisempia kuin CCC ym:n, ja [– –] todennut, että **[alkup. s. 5]** [valittajan] ja CCC ym:n toiminimien välillä on sekaannusvaara, valitusperusteen I osan mukaan kyseessä ei siis ole CCC ym:n Benelux-maiden yleissopimuksen (entisessä) 2.23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”aikaisempi oikeus”.

3.3.1

Keskeinen kysymys, joka osassa I tuodaan esiin, koskee sitä, milloin kyseessä on Benelux-maiden yleissopimuksen (entisessä) 2.23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”aikaisempi oikeus”. Kyseisessä määräyksessä määrätään seuraavaa:

”Yksinoikeus tavaramerkkiin ei käsitä oikeutta kieltää sellaisen samankaltaisen merkin käyttöä elinkeinotoiminnassa, jonka suoja perustuu aikaisempaan oikeuteen, jonka vaikutusalue on ainoastaan paikallinen, jos ja siltä osin kuin kyseinen oikeus on tunnustettu jonkin Benelux-maan lainsäädännössä.”

3.3.2

Benelux-maiden yleissopimuksen (entisellä) 2.23 artiklan 2 kohdalla oli saatettu kumotun tavaramerkkidirektiivin 89/104/ETY² ja 2008/95/EY³ 6 artiklan 2 kohta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Viimeksi mainitussa direktiivissä kyseisen säännöksen sanamuoto oli seuraava:

”Tavaramerkin haltija ei saa kieltää toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa aikaisempaa oikeutta alueella, jolla se on voimassa, jos se jäsenvaltion lainsäädännön mukaan on voimassa vain erityisellä alueella.”

3.3.3

Tavaramerkkidirektiivin 2008/95/EY 6 artiklan 2 kohta on siirretty tavaramerkkidirektiivin (EU) 2015/2436⁴ 14 artiklan 3 kohtaan lähes muuttamattomana. Kyseinen säännös on otettu osaksi nykyistä Benelux-maiden yleissopimuksen 2.23 artiklan 2 kohtaa, joka myös on sanamuodoltaan lähes samanlainen kuin käsiteltävässä asiassa kyseessä oleva Benelux-maiden yleissopimuksen (entinen) 2.23 artiklan 2 kohta.

3.3.4

Nyt käsiteltävä asia sai alkunsa 2015 lopulla (kun [valittaja] vaati CCC ym:ta lopettamaan tavaramerkin loukkaamisen). Tämän vuoksi tähän asiaan on sovellettava tavaramerkkidirektiiviä 2008/95/EY.⁵

3.3.5

Hoge Raad katsoo, että kysymykseen siitä, milloin on kyse kumotun tavaramerkkidirektiivin 2008/95/EY 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta ”aikaisemmasta oikeudesta”, annettavaan vastaukseen liittyy varteenotettava epävarmuutta. Unionin tuomioistuin ei ole vielä antanut tästä ennakkoratkaisua.

3.3.6

On ajateltavissa, että tässä säännöksessä tarkoitetun ”aikaisemman oikeuden” hyväksymiseksi riittää, että kolmas on ennen tavaramerkin hakemista käyttänyt elinkeinotoiminnassa asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä tunnustettua oikeutta, kuten unionin tuomioistuin on todennut.

² Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1).

³ Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY (kodifioitu toisinto) (EUVL L 299, 8.11.2008, s 25).

⁴ Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 16.12.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2436 (uudelleenlaadittu) (EUVL L 336, 23.12.2015, s 1).

⁵ Ks. unionin tuomioistuimen tuomio 3.3.2016, Daimler (C-179/15, EU:C:2016:134), 19 kohta.

3.3.7

On myös ajateltavissa, että ”aikaisemman oikeuden” hyväksyminen edellyttää, että tämä aikaisempi oikeus mahdollistaa sovellettavan kansallisen lainsäädännön [– –] mukaan sen, että tavaramerkin haltijaa voidaan kieltää käyttämästä tavaramerkkiä. [alkup. s. 6]

Tässä yhteydessä on syytä huomata, että Italian valtuuskunnan alkuperäinen ehdotus tavaramerkkidirektiivin 89/104/ETY 6 artiklan 2 kohdan sanamuodoksi oli seuraava:⁶

”The trade mark shall not entitle the proprietor to prohibit a third party from using, in the course of trade, an earlier right which only applies in a particular locality if such use is confined to the territory where that right is recognized by the laws of the Member State in question, *even though that right may no longer be invoked against the later registered trade mark.*” [kursivointi Hoge Raadin]

Kursivoitu tekstiosio ei ole lopulta päätynyt tavaramerkkidirektiivin 89/104/ETY 6 artiklan 2 kohtaan.

On myös todettava, että tavaramerkkidirektiivin 2008/95/EY 4 artiklan c alakohdassa ja tavaramerkkidirektiivin 2015/2436 5 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetään, että jäsenvaltio voi säätää, että tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä tai, jos se on rekisteröity, että se on julistettava mitättömäksi, jos ja siltä osin kuin tavaramerkin käyttö voidaan kieltää aikaisemman oikeuden nojalla.⁷

3.3.8

Lisäksi on ajateltavissa, että kolmannen ”aikaisemman oikeuden” hyväksymiseksi on selvitettävä, onko tavaramerkin haltijalla (asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä tunnustettu) vielä aikaisempi oikeus rekisteröityyn tavaramerkkiin, ja jos näin on, voidaanko tämän vielä aikaisemman oikeuden perusteella kieltää kyseisen kolmannen väitetyn ”aikaisemman oikeuden” käyttäminen (ks. jäljempänä 3.3.9 kohta).

3.3.9

Gerechtshof katsoi esillä olevassa asiassa, että tavaramerkin haltijalla [valittaja] oli merkkiin ”[valittaja]”, jonka rekisteröintiä tavaramerkiksi oli haettu, vielä

⁶ Huomautus 9377/86, 15.10.1986, s. 12, alaviite 26:
<https://www.cipil.law.cam.ac.uk/projectseuropean-travaux/trade-marks-directive>.

⁷ Ks. myös Euroopan unionin tavaramerkistä 16.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (kodifioitu toisinto) (EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1) 8 artiklan 4 kohdan b alakohta ja Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 (kodifikaatio) (EUVL L 154, 16.6.2017, s.1) 8 artiklan 4 kohdan b alakohta.

aikaisempia toiminimeen perustuvia oikeuksia kuin CCC ym:lla. [– –]. Gerechthofin mukaan [valittaja] on kuitenkin menettänyt oikeuden kieltää näiden aikaisempien tavaramerkkiin perustuvien oikeuksien perusteella CCC ym:ta käyttämästä toiminimeä [asianosainen 3], johon CCC ym:lla on väitetty olevan ”aikaisempi oikeus” [– –].

Alankomaiden oikeudessa oikeus voidaan todeta menetetyksi, jos oikeudenhaltija on toiminut tavalla, jonka on kohtuuden mukaan katsottava olevan ristiriidassa sen kanssa, että hän vetoaa oikeuteensa tai toimivaltaansa tämän jälkeen. Pelkästään ajan kuluminen on tältä osin riittämätöntä. On oltava kyse erityisistä olosuhteista, joiden perusteella toiselle osapuolelle on syntynyt perusteltu luottamus siihen, ettei oikeudenhaltija enää käytä oikeuttaan, tai joiden takia toisen osapuolen asema vaikeutuisi tai heikentyisi kohtuuttomalla tavalla, jos oikeuteen tai toimivaltaan vielä vedotaan.⁸

Kun otetaan huomioon se, mitä edellä 3.1 kohdassa on todettu, asiassa on pidettävä lähtökohtana sitä, että CCC ym:n vetoaminen oikeuden menetykseen puolustuksena [valittajan] toiminimeen perustuviin oikeuksiin liittyviä vaatimuksia vastaan on hyväksyttävä. Tästä seuraa, että [valittaja] ei voi kieltää CCC ym:ta käyttämästä toiminimeä [asianosainen 3] (CCC ym:n väitetty ”aikaisempi oikeus”) sen vielä aikaisempien toiminimeen perustuvien oikeuksien perusteella.

3.3.10

Valitusperusteen osan I arviointia varten on tarpeen saada vastaus kysymykseen siitä, miten kumotun tavaramerkkidirektiivin 2008/95/EY 6 artiklan 2 kohdan käsitettä ”aikaisempi oikeus” on tulkittava, ja tähän kysymykseen annettavaan vastaukseen liittyy varteenotettavaa epäilyä. Näin ollen Hoge Raad esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen. **[alkup. s. 7]**

3.4

[– –] [koskee kansallista oikeudenkäyntimenettelyä]

4. Kuvaus tosiseikoista ja lähtökohdista, joihin unionin tuomioistuimen tulkintaa on sovellettava

Hoge Raad viittaa edellä 2.1–2.5 ja 3.3.9 kohdassa esitettyihin tosiseikkoihin ja olettamuksiin, joita on pidettävä ennakkoratkaisukysymyksiin vastaamisen lähtökohtina.

Lisäksi on pidettävä lähtökohtana, että [valittajan] toiminimet ”[A]” ja ”[valittaja]” ja CCC ym:n toiminimi ”[asianosainen 3]” ovat Alankomaissa

⁸ [– –]

tunnustettuja tavaramerkeistä annetun kumotun direktiivin 2008/95/EY 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

5 Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko sen vahvistamiseksi, että kyse on kumotun direktiivin 2008/95/EY 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta toisen ”aikaisemmasta oikeudesta”

a) riittävää, että kyseinen toinen on käyttänyt ennen tavaramerkin rekisteröimistä asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä tunnustettua oikeutta; vai

b) edellytetäänkö, että kyseinen toinen voi kyseisen aikaisemman oikeuden perusteella kieltää sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti tavaramerkin haltijaa käyttämästä tavaramerkkiä?

2. Onko ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, onko tavaramerkin haltijalla vielä aikaisempi (asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä tunnustettu) oikeus tavaramerkiksi rekisteröityyn merkkiin nähden, ja jos näin on, onko silloin merkitystä sillä, voiko tavaramerkin haltija tämän vielä aikaisemman tunnustetun oikeuden perusteella kieltää toista käyttämästä väitettyä ”aikaisempaa oikeuttaan”?

6 Päätös

[– –] [Hoge Raad esittää edellä mainitun kysymyksen, asian käsittelyn lykkääminen].

[– –] [allekirjoitus]